

نغمه های آسمانی

(صحیفه سجادیه منظوم)

شامل ۳۸۰۵ بیت

سرانده:

یحییٰ شادخ (رضوی)

شادرخ، حسین، ۱۳۰۸ -

نغمه‌های آسمانی (صحیفه سجادیه منظوم) / حسین شادرخ (رضوی) - تهران:

راه‌علم، ۱۳۸۴.

ص. ۳۴۰

ISBN 964-8808-01-5

عنوان روی جلد: نغمه‌های آسمانی، یا، صحیفه سجادیه منظوم.

فارسی - عربی.

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. علی بن حسین (ع)، امام چهارم ۳۸ - ۹۴ ق. صحیفه سجادیه - شعر. ۲. شعر

مذهبی - قرن ۱۴. ۳. شعر فارسی - قرن ۱۴. الف. علی بن حسین (ع)، امام چهارم،

۳۸-۹۴ ق، صحیفه سجادیه. ب. عنوان. ج. عنوان: صحیفه سجادیه منظوم. د.

عنوان: صحیفه سجادیه.

ن ۱۳۲ ش ۸۶۱/۶۲

ن ۴۶۵ الف ۸۱۱۱/ PIR

۱۳۸۳

۱۳۸۳

م ۸۳-۴۰۰۸۷

کتابخانه ملی ایران

نغمه‌های آسمانی

سید حسین شادرخ

چاپ اول ۱۳۸۴

چاپ لیل، ۱۰۰۰ نسخه

ISBN: 964-8808-01-5

شابک: ۹۶۴-۸۸۰۸-۰۱-۵

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

انتشارات راه‌علم

تهران ۱۳۱۴۷- مقابل درب اصلی دانشگاه تهران، خیابان فخررازی، شماره ۵۱

مجتمع ناشران فخررازی، طبقه سوم، واحد ۲۰

تلفن: ۶۹۵۶۷۶۱-۲

تهران ۱۱۱۶۶- ناصر خسرو، بازارچه کتاب حاج نایب، پاساژ خاتمی، شماره ۲

تلفن: ۳۹۰۷۸۲۳-۳۱۲۰۱۹۹

صندوق پستی: ۱۸۷-۱۱۳۶۵

e-mail: info@raheelm.com

ما را در وب سایت <http://www.raheelm.com> ملاقات کنید.

بخوانید مردم همه این کتاب

بخوانید مردم همه این کتاب
 سخنهای ارزنده‌ای چون گهر
 سخنهاست، از حجت کردگار
 که بحری است مواج از علم و فن
 همه آن روشها که در زندگی
 نماید تو آگاه، آنان نکو
 ز هر علم و دانش، که باشد بجا
 ز توحید و علم معاش و معاد
 ز عدل و ز داد و صفات خدای
 ز فقه و اصول و چو نطق و بیان
 ز عرفان و هم فلسفه چون حساب
 ز افلاک و آن گردش روز و شب
 ز خورشید و ماه و کرات دگر
 ز آن سرعت باد و چون رعد و برق
 ز باران و باریدن آن چنان
 روشهای دینی و علم معاش
 همه آن روشهای فرماندهی
 ز کشور گشایی و لشکر کشی
 چو خواهی نمایی تو روی نیاز
 چگونه خدا را، ستایش کنیم
 بخوان این کتاب و نکو یادگیر
 پیاموت، هرچه باشد صواب
 چه نیکو بیان کرده از خشک و تر
 چو گنجی گران است، در روزگار
 بود آن چو آرامش جان و تن
 نیاز تو باشد، به سازندگی
 به سوی سعادت کند نیک او
 پیامزدت آن، چه نیکو تو را
 بسی نیک آگه نماید زیاد
 که باشد همه آن، بذات خدای
 نموده است آنان چه نیکو عیان
 بسی نیک باشد در این کتاب
 بیان کرده، آن را که باشد عجب
 نموده بیان آن امام بشر
 به حیرت همه فکر و اندیشه غرق
 که باشد باندازه و بس زیان
 نماید تو آگاه بهر تلاش
 رعیت نوازی و شاهنشاهی
 که فرمانده آن چه باید کسی
 بدرگاه آن خالق بی نیاز
 ز حاجات خود چون نیایش کنیم
 شوی در طلب کردن خود بصیر

محب گفت اکنون چه خوش این کتاب

کند نیک خواننده را کامیاب

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار

حمد و ستایش مخصوص پروردگاری است بی همتا که انسان و عوالم وجود را پدیدار نمود و به لطف و کرم خویش انسان را خرد بخشید و نطق و بیان، و بر سایر موجودات متمایز و برتری داد.

و درودی بی پایان به روان پاک خلاصه موجودات و سرور انسانها، پیامبر خاتم حضرت محمد بن عبدالله ﷺ و اولاد طاهرین او باد، که مشعل داران طریقه حق و توحید، و چراغ راه هدایت می باشند.

و بعد، صحیفه سجّادیه گفتاری است آسمانی و روشنگر، و دستورالعملی است جامع برای راهنمایی بشر و دریائی است مواج از گوهرهای گوناگون و علوم و روشهای مختلف که تشنگان و شیفتگان حقیقت را سیراب نموده، به سوی سعادت رهبری می کند.

صحیفه سجّادیه به اخت القرآن و انجیل اهل بیت و زبور آل محمد معروف است، زیرا گفتاری است پر محتوا و آموزنده که از زبان امام العارفین، سید الساجدین، حضرت امام زین العابدین امام و رهبر چهارم بر حق، همچنان که نهج البلاغه جدّ بزرگوار آن حضرت به اخ القرآن معروف است.

صحیفه سجّادیه منبعی است از حکمت و عرفان و توحید و یگانه پرستی و حق شناسی در برابر خالق بی چون که همگان را به خود جلب نموده و درس انسانی و برتری می آموزد.

امام سجّاد که درود پروردگار و همگان بر او باد، در دورانی می زیست که بدترین دوران اسلام است. دوران بنی امیه و بنی مروان جو کاملاً در اختناق بود مخصوصاً خاندان پیامبر و دوستداران حضرت علی علیه السلام سخت در کنترل بودند و به بهانه های گوناگون آنان را به قتل می رسانیدند. روش تعلیم و تربیت متروک و طریقه تقوی و خودسازی بسته و افراد از دانش و معرفت بدور بوده و سخت در مضیقه دانش و بی خبری به سر می بردند و بدور از حقایق زندگی می کردند. و چون پروردگار بندگان را به دعا و نیایش امر نموده چنانکه در قرآن کریم می باشد اَدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ و دیگر، قُلْ مَا يَعْبُوْا بِكُمْ رَبِّي لَوْ لَا دُعَاؤُكُمْ، دعا و نیایش به درگاه پروردگار بی چون بهترین عبادات می باشد.

امام سجّاد علوم الهی و روشهای اخلاقی و اجتماعی و توحید و خداشناسی و تهذیب اخلاق و روش خودشناسی و سایر روشهایی که موجب سعادت و تکامل انسان می باشد، در ضمن دعا و نیایش به افراد می آموزد. سخنان بلند پایه و کلمات زیبا و پر محتوی که جنبه دینی و اجتماعی و ملکوتی را دارا بوده و روح انسانی را به ملاء اعلیٰ سیر داده، آلام و سختیهای زندگی را التیام می بخشد.

صحیفه سجّادیه روشها و نیازهای یک جامعه اسلامی و انسانی تکامل یافته را به افراد که در هر شأن و مقام و دارای هر فنّ و دانشی باشند می آموزد و جامعه و افراد آن را به مدینه فاضله سوق می دهد.

صحیفه سجّادیه مخزنی می باشد از علوم و معلمی می باشد خبیر و بصیر که به همه افراد روشهای مختلف را می آموزد. اینجانب چون به این گفتار آسمانی علاقمند بودم و نگرستم بسیار پر محتوی می باشد. به توفیق باری تعالی و مدد آن حضرت از نثر به نظم درآوردم. و جدّاً گفتاری است زیبا و دلنشین که از زبان و دلب مبارک امام العارفین، سید الساجدین تراوش نموده است و بایستی چنین باشد.

امید است مرضی پروردگار متعال و پذیرش آن سرور سید الساجدین علیه السلام واقع گردد. اکنون لازم است به نکاتی چند اشاره شود، که خوانندگان محترم بدان توجّه نمایند:

۱- بر اهل فن پوشیده نمی باشد که کار ترجمه قدری مشکل می باشد و به نظم

درآوردن مشکل تر است زیرا سراینده آزاد نمی باشد، می بایستی مطابق با مطلب باشد خاصه آنکه مطالبی که جنبه عرفانی و حکمت و خداشناسی را دارا باشد که منظور گوینده تأمین گردد و حق امانت نیز رعایت شود.

۲- در گفتار و سخنان امام مخصوصاً در راز و نیاز وی با خدای متعال بسیار آن حضرت اشاره به گناه و تقصیر می نماید، و طلب آمرزش و گذشت از پروردگار، امام که دارای عصمت و دور از گناه و خطا است، این دو جنبه دارد.

۱- سخنان امام سجاد علیه السلام عموماً جنبه تعلیم و آموزشی دارد و به افراد می آموزد چه سلوک و روشی داشته باشید، چگونه زندگی کنید، چگونه راز و نیاز با خدای بی نیاز بنمائید و چه بخواهید و چگونه بازگشت و طلب آمرزش بنمائید، و همه اینها درسی است برای عموم افراد.

۲- امام معصوم می باشد، بدور از گناه و خطا و سهو و نسیان، و این مقام بسیار والا بوده و امور بر او مشکل تر و مسئولیت سنگین تر است و عبادات او سنگین تر و والاتر می باشد. چنانکه معروف است حَسَنَاتُ الْاَبْرَارِ، سَيِّئَاتُ الْمُقَرَّبِينَ، یعنی کارهای خوب نیکان در برابر مقربین مانند گناه و خطا می باشد، امام از والاترین مقربین درگاه پروردگار است. او دائماً به یاد خدا و باطناً به ذکر و راز و نیاز است. امام امور عادی مانند خواب و خوراک و غیره برای او گناه و تقصیر است، بدین جهت امام اظهار عذرخواهی نموده و آمرزش می طلبد.

۳- در همه گفتار و سخنان امام بسیار به ذکر درود و سلام به محمد ﷺ و آل او می شود، زیرا صلوات و درود بر محمد ﷺ و آل او موجب گشایش امور و برآورده شدن حاجات و نیازها می باشد. و این قاعده کلی است در تمام ادعیه و نیازها، درود و صلوات خود یک نیاز و حاجت است. هرگاه انسان این نیاز را از خدا بخواهد کند حتماً پروردگار آن را به اجابت می رساند، پس بهتر است نیازمند در نخستین صلوات بفرستد و بعد حوائج و نیازهای خود را و بعد نیز صلوات بفرستد، و خداوند کریم و مهربان است، از کرامت پروردگار بدور می باشد یکی را روا و دیگری را رد کند، بوسیله صلوات بر محمد ﷺ و آل

او حاجات و نیازها برآورده می‌شود.

۴- پاره‌ای از اشعار ابیات آن بهم مرتبط می‌باشد، مانند نثر که بعضی مطالب بهم پیوسته است زیرا یک بیت ممکن است مطلب و مفهوم آن تمام نباشد در بیت دیگر معنی و مفهوم آن معلوم شود.

۵- حتی المقدور سعی شده است اشعار بطور ساده و روان سروده شود و از لغات مشکله، پرهیز گردد و آنچه منظور نظر بوده سروده شود البته در پاره‌ای از موارد و برای شکل دادن به قوافی قدری کم و زیاد شده، ولی به اصل مطلب خدشه‌ای وارد نشده است. تا چه قبول افتد و چه در نظر آید. امید است که این ابیات که در حقیقت ران ملخی بیش نیست زاد و توشه روز واپسینم واقع گردد، آن روزی که هیچ چیزی برای انسان سود و نفعی نخواهد داشت إِلَّا بِقَلْبٍ سَلِيمٍ، و کرم و بخشش خدای مهربان انشاء الله.

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ
اقْبَلْ مِنِّي التَّوْبَةَ.